

Η ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΤΟΥ Δ' ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΥ ΜΑΘΗΤΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Στίς 18 Μαρτίου 2011, σέ μιά σεμνή τελετή στην Ίερά Ἀρχιεπισκοπή, ἔγινε ἡ ἀπονομή τῶν βραβείων τοῦ Δ' Παγκύπριου Μαθητικοῦ Διαγωνισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς σέ συνεργασία μέ τό Ὑπουργεῖο Παιδείας καί Πολιτισμοῦ. Κατά τήν τελετή παρέστη καί ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος ἀπηύθυνε τήν ἐπόμενη προσφώνηση:

«Ἀγαπητοί μας,

Κατά τή σχετική διήγηση τῆς Βίβλου, ὁ ἄνθρωπος πλάστηκε ὡς κοινωνικό ὄν, ἱκανό νά ἐπικοινωνεῖ μέ τό Δημιουργό του, μέ τούς ὁμοίους του καί μέ τήν κτίση. Ἐπιβεβαιώνοντας τή φύση αὐτήν τοῦ ἀνθρώπου, ὁ οὐρανοφάντορας Μ. Βασίλειος γράφει: «Ποιός δέν γνωρίζει ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι κοινωνικόν ὄν, καί ὄχι μοναχικό; Τίποτε ἄλλο δέν εἶναι πιά κοντά σέ μάς, παρά τό νά συναναστρεφόμαστε καί νά ἀγαπᾶμε ὁ ἕνας τόν ἄλλο».

Αὐτό, λοιπόν, τό γνώρισμα, πού προσιδιάζει στή φύση μας, φαίνεται, σέ κάποιο βαθμό, νά ἔχει ἀνατραπεῖ στήν ἐποχή μας. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει καταστεῖ, τίς περισσότερες φορές, ἕνας ἀπομονωμένος «καθής», ὁ ὁποῖος βλέπει τόν ἑαυτό του νά ἐνεργεῖ μοναχικά, μέσα σ' ἕνα σύνολο ἐξίσου ἀπομονωμένων συνανθρώπων του. Ἡ κατάσταση αὕτη χαρακτηρίζει ἐν πολλοῖς καί τήν οἰκογένεια, πού εἶναι ἡ μικρότερη δομική ὁμάδα τῆς κοινωνίας. Οἱ λόγοι, πού συντελοῦν στό φαινόμενο αὐτό, εἶναι πολλοί. Ἡ κατάργηση τῆς συνήθειας τοῦ κοινοῦ τραπεζιοῦ, ἡ ἐπιβολή τῆς τηλεόρασης καί τοῦ διαδικτύου, ἡ ἔλλειψη ἐπικοινωνιακοῦ λόγου, καταγράφονται

μεταξύ τῶν πρώτων. Κάποιες φορές, ὅμως, τό μερίδιο εὐθύνης γιά τό πρόβλημα ἐπιβαρύνει τούς γονεῖς. Ὁ χρόνος τους ἀναλώνεται σχεδόν ἀποκλειστικά στήν ἀναζήτηση πόρων ζωῆς. Λησμονοῦν ὅτι ἡ ἐπάρκεια ὑλικῶν ἀγαθῶν δέν εἶναι τό μοναδικό ζητούμενο γιά τήν εὐτυχία τῶν παιδιῶν τους. Στήν προσπάθειά τους νά ἐπιτύχουν ἀνετότερη διαβίωση, ζοῦν γιά νά δουλεύουν. Αὐτό μόνο. Ἄλλοτε πάλιν τό φαινόμενο προκαλεῖται ἀπό τούς νέους. Θεωροῦν ὅτι οἱ γονεῖς τους δέν εἶναι σέ θέση νά τούς κατανοήσουν. Ὅτι δέν ἔχουν τή δυνατότητα νά ἀφουγκραστοῦν τά ὅποια προβλήματά τους.

Ἡ Ἐκκλησία, ὡς φιλόστοργη Μητέρα, ἐνθυμίζει διαχρονικά ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι φτιαγμένος κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωση τοῦ Δημιουργοῦ του. Κατά τήν ἐπιτυχῆ ἔκφραση συγχρόνου θεολόγου, «ὁ Θεός ὡς ὑπαρξη εἶναι μοναδικός, ἀλλά δέν εἶναι μοναχικός». Καί ὅπως ὁ Θεός εἶναι κοινωνία τριῶν προσώπων, ὁμοούσια καί ἀχώριστη, ἔτσι θά πρέπει καί ὁ ἄνθρωπος νά δημιουργεῖ μιᾶ κοινωνία σχέσεων μέ τούς συνανθρώπους του. Ὅποιοι καί ἄν εἶναι αὐτοί. Οἰκεῖοι ἢ ξένοι. Ἐγγύς ἢ μακράν. Ἀλλά καί ἡ ἐνοριακή ὁργάνωση τῆς Ἐκκλησίας αὐτό τό σκοπό ἔχει. Νά ἐνθαρρύνει τήν ἐπικοινωνία τῶν μελῶν τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας μεταξύ τους καί μέ τό Χριστό.

Πέραν, ὅμως, τῶν προσπαθειῶν αὐτῶν τῆς Ἐκκλησίας, θά πρέπει καί οἱ διάφοροι πολιτειακοί παράγοντες νά μεριμνήσουν γιά τήν ὁργάνωση ὑγιοῦς ψυχαγωγίας καί ἐπαρκοῦς ἐπικοινωνίας τῶν νέων τοῦ τόπου. Ἡ ἴδρυση καί λειτουργία Κέντρων Νεότητος, ὅπου θά μποροῦν νά χαίρονται καί νά ἀπολαμβάνουν τά ἀγαθά τῆς φιλίας, τῆς συνεργασίας καί τῆς δημιουργικότητας, μακριά ἀπό παγίδες ἐπικίνδυνα καταστροφικές, θά πρέπει νά εἶναι στήν προτεραιότητά τους. Παράλληλα, ἡ ἐνασχόληση τῶν νέων μέ τόν ἀθλητισμό, τόν ἐθελοντισμό, τήν προσφορά σέ διάφορα ἐπίπεδα θά μποροῦσε νά ἐπιφέρει μείωση τῆς μοναξιᾶς καί στροφή στίς ἀξίες τῆς ἀλληλεγγύης καί τοῦ ἀλτρουϊσμοῦ.

Αὐτήν, λοιπόν, τήν προβληματική, τῆς ἀπομονώσεως τῶν προσώπων στήν ἐποχή μας, εἶχε ὡς σκοπό νά ἀναδείξει καί ὁ φετει-

νός τέταρτος κατά σειρά Παγκύπριος Μαθητικός Διαγωνισμός της Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου, μέ θέμα «Ποτέ οἱ στέγες τῶν ἀνθρώπων δέν ἦταν τόσο κοντά καί οἱ καρδιές τους τόσο μακριά». Γιά τήν ἐπιτυχῆ διεξαγωγή του, σημαντικό ρόλο διαδραμάτισε τό Ὑπουργεῖο Παιδείας καί Πολιτισμοῦ. Ἡ ἀξιολόγηση τῶν ἐργασιῶν τῶν μαθητῶν ἀναλαμβάνεται ἀποκλειστικά ἀπ' αὐτό. Ἀπό τῆς θέσεως αὐτῆς θερμές ἐκφράζουμε εὐχαριστίες στόν καθ' ὕλην ἀρμόδιο Ὑπουργό γιά τή στενή συνεργασία του στόν τομέα αὐτό. Εὐχαριστίες ἀπευθύνουμε καί στίς σχολικές μονάδες καί ἰδιαίτερα στούς Διευθυντές καί Διευθύντριες, πού μερίμνησαν γιά τή συμμετοχή τῶν μαθητῶν τους στό Διαγωνισμό.

Καί τέλος, δυό λόγια, σέ σᾶς, ἀγαπητά μου παιδιά. Εἶμαι σίγουρος ὅτι τό φετεινό θέμα ἀγγίζει βαθύτατα τίς ψυχές σας. Γιατί ἐσεῖς οἱ νέοι ἔχετε μέσα σας τό δυναμισμό, πού ὁ Δημιουργός χάρισε στόν ἄνθρωπο. Διψᾶτε γιά κατανόηση, γιά φιλία, γιά ἐπικοινωνία. Δυστυχῶς, οἱ ἄνθρωποι, πού συγκροτοῦν τήν κοινωνία τῶν ἐνηλίκων, λόγω πολλῶν ἄλλων ἐνασχολήσεων, ἔχουν, τίς περισσότερες φορές, στερέψει ἀπό αὐτόν.

Σᾶς βεβαιῶνω, ὅτι ἀκούω καθαρά τή φωνή τῆς καρδιᾶς σας. Ὡς πνευματικός σας πατέρας, σᾶς προτρέπω νά προσπαθήσετε νά ἀνοίξετε δρόμους στή ζοφάδα τῆς μοναξιᾶς, πού σᾶς ἀπειλεῖ, μέσα ἀπό ἀληθινές φιλίες, μέσα ἀπό ὑγιή ψυχαγωγία, μέσα ἀπό ἀμφίδρομη ἐπικοινωνία. Συνδεθεῖτε μέ τίς οἰκογένειές σας καί ἀξιοποιεῖστε τούς γονεῖς σας ὡς φορεῖς κοινωνικῆς ἐμπειρίας καί ὡς πρόσωπα πού πραγματικά σᾶς ἀγαποῦν καί νοιάζονται γιά σᾶς. Μή λησμονεῖτε, ὅμως, ὅτι καί ἡ Ἐκκλησία διαθέτει τόν τρόπο νά σᾶς βοηθήσει νά ξεπεράσετε τά πεσιμιστικά αἰσθήματα ἀπομονώσεως, πού σᾶς κατατρύχουν. Δοκιμᾶστε την καί δέν ἔχετε παρά νά ὠφεληθεῖτε ἀπ' αὐτήν.

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς σημερινῆς τελετῆς βράβευσης, σᾶς συγχαίρω γιά τή διάκριση, πού ἔτυχαν οἱ ἐργασίες σας. Μέσω σας, συγχαίρω καί ὅλους τούς μαθητές καί μαθήτριες, πού ἔλαβαν μέρος σ' αὐτόν. Ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ νά σᾶς συνοδεύει πάντοτε στή ζωή σας».